

Procedury postępowania w przypadku
występowania przejawów demoralizacji
i zachowań zagrażających bezpieczeństwu
Szkoły Podstawowej
im. gen. Tadeusza Kościuszki w Zieleniu

Zatwierdzone przez Radę Pedagogiczną
dnia 15.09.2017 r.

Wykaz procedur

1. Procedura postępowania w przypadku dziecka krzywdzonego.
2. Procedura postępowania w przypadku agresywnego zachowania ucznia.
3. Procedura postępowania wobec ucznia uchylającego się od realizowania obowiązku szkolnego
4. Procedura postępowania z uczniem sprawiającym trudności wychowawcze.
5. Procedura postępowania w razie pobicia (od momentu uzyskania informacji).
6. Procedura postępowania wobec ucznia, u którego stwierdzono, że znajduje się pod wpływem alkoholu, środków odurzających substancji psychotropowych.
7. Procedura wobec uczniów, którzy posiadają lub rozprawdzają środki odurzające, substancje psychotropowe, środki zastępcze.
8. Procedura postępowania w przypadku uzyskania informacji o paleniu papierosów przez ucznia szkoły na terenie szkoły lub w najbliższej okolicy (od momentu uzyskania informacji).
9. Procedura postępowania w przypadku uzyskania informacji o wyłudzeniu lub zastraszaniu (od momentu uzyskania informacji).
10. Procedura postępowania w przypadku, gdy uczeń jest ofiarą wypadku.
11. Procedura postępowania w przypadku kradzieży na terenie szkoły.
12. Procedura postępowania w przypadku stwierdzenia fałszerstwa popełnionego przez ucznia.
13. Procedura zwalniania ucznia ze szkoły.
14. Procedura organizowania dyskotek szkolnych.

1. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU DZIECKA KRZYWDZONEGO

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. poz. 532) z późniejszymi zmianami.

W przypadku ujawnienia sytuacji, w której skrzywdzone jest dziecko, nauczyciel lub inny pracownik szkoły zobowiązany jest o zgłoszenia tego faktu wychowawcy lub pedagogowi szkolnemu.

1. Wychowawca (pedagog szkolny) przeprowadza z osobą powiadamiającą wywiad w celu ustalenia jak największej ilości faktów.
2. Wychowawca wraz z pedagogiem szkolnym przeprowadzają z uczniem skrzywdzonym rozmowę, udzielając mu doraźnego wsparcia.
3. W przypadku fizycznego skrzywdzenia, uczeń odprowadzony jest przez wychowawcę do pielęgniarki szkolnej, która ocenia stan zdrowotny dziecka, udziela pierwszej pomocy i w uzasadnionych przypadkach telefonicznie powiadamia rodziców o konieczności zgłoszenia się do szkoły po dziecko.
4. Do szkoły zostają zaproszeni rodzice dziecka krzywdzonego. Pedagog szkolny wraz z wychowawcą powiadamiają ich o podjętych przez szkołę działaniach interwencyjnych. W celu kontynuacji udzielania wsparcia dziecku krzywdzonemu, zostaje zaproponowana pomoc psychologa poza szkołą, a w szkole indywidualna pomoc o charakterze terapeutycznym, prowadzona przez pedagoga szkolnego.
5. W przypadku podejrzenia o krzywdzenie dziecka przez osoby dorosłe (rodzice), po wstępnym rozpoznaniu sprawy, pedagog we współpracy z dyrektorem powiadamia organy ścigania.
6. Pedagog szkolny wraz z wychowawcą ucznia krzywdzącego przeprowadzają z nim rozmowę wychowawczą.
7. Wobec ucznia krzywdzącego zastosowana zostaje „Procedura postępowania nauczyciela w przypadku agresywnego zachowania ucznia”.

2. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESYWNEGO ZACHOWANIA UCZNIA

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 28 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie

zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. poz. 532) z późniejszymi zmianami.

Nauczyciel – świadek zdarzenia przeprowadza rozmowę z uczniem, uświadamiając mu nieodpowiednie zachowanie polegające na naruszeniu norm społecznych i zasad obowiązujących w szkole. Jednocześnie, jeżeli jest to niezbędne, wysyła innego ucznia po pomoc (wychowawca, pedagog). Jeśli jest to konieczne nauczyciel zawiadamia pogotowie ratunkowe.

1. Nauczyciel – świadek zdarzenia zawiadamia o zdarzeniu wychowawcę i dyrektora szkoły.
2. Uczniem, który zachował się agresywnie, zajmuje się pedagog lub wychowawca. Wychowawca lub (w przypadku nieobecności wychowawcy nauczyciel – świadek zdarzenia) zawiadamia telefonicznie rodziców ucznia o agresywnym zachowaniu dziecka i prosi o osobisty kontakt na terenie szkoły.
3. Wychowawca (w przypadku nieobecności wychowawcy nauczyciel – świadek zdarzenia) zawiadamia o zdarzeniu rodziców dziecka poszkodowanego i jeśli jest to konieczne prosi o przybycie do szkoły.
4. Jeżeli jest to zdarzenie noszące znamiona czynu karalnego, dyrektor szkoły zawiadamia policję. Dyrektor szkoły oraz nauczyciel – świadek zdarzenia, wychowawca klasy i pedagog przeprowadzają rozmowę z rodzicami oraz z uczniem mającym problemy z zachowaniem:
 - a) analizują przyczyny niewłaściwego zachowania,
 - b) zobowiązują rodzica do systematycznego kontaktowania się ze szkołą,
 - c) pedagog proponuje rodzicom formy oddziaływania na ucznia, które pomogą zmienić zachowanie dziecka,
 - d) wypracowują kontrakt z uczniem i zostaje określony czas na poprawę,
 - e) podjęte decyzje zostają odnotowane w dzienniku i dokumentacji pedagoga (notatka służbowa).
5. Dyrektor szkoły lub wicedyrektor, wychowawca klasy i pedagog przeprowadzają rozmowę z rodzicem dziecka pokrzywdzonego – informują o podjętych krokach i proponują spotkania z pedagogiem, które ułatwią uczniowi powrót do normalnego funkcjonowania w szkole po zdarzeniu.
6. W przypadku utrzymywania się nieprawidłowych relacji ucznia z rówieśnikami (pobicia, zaczepianie itp.), wychowawca w porozumieniu z rodzicami dziecka sugeruje badania psychologiczne, w celu otrzymania dalszych wskazówek dot. prowadzenia ucznia. Wszystkie zachowania agresywne zgłaszane są na policję i powtarzane są wcześniejsze kroki procedury.
7. W sytuacji, kiedy uczeń w dalszym ciągu stwarza zagrożenie dla innych uczniów, pedagog szkolny w porozumieniu z dyrektorem szkoły i wychowawcą ucznia kieruje wnioskiem do sądu rodzinnego o zastosowanie środka

wychowawczego zapobiegającego demoralizacji ucznia.

8. Ze wszystkich działań pedagog sporządza notatki podpisywane przez osoby zainteresowane.

3. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIĄ UCHYLĄCEGO SIĘ OD REALIZOWANIA OBOWIĄZKU SZKOLNEGO

Podstawa prawna:

Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach, Ustawa z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty. Dz. U. z 1996r. Nr 67, poz.329, Nr 106, poz.496, z 1997r. Nr 28, poz.153, Nr 141, poz. 943, z 1998r. Nr 117, poz. 759, Nr 162, poz. 1126, z 2000r. Nr 12, poz.136, Nr 19, poz.239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 120, poz.1268, Nr 122, poz.1320, z 2001r. Nr 111, poz.1194, Nr 144, poz.1615, z 2002 r. Nr 41, poz.362, Nr 113, poz. 984.

1. Nauczyciel odnotowuje każdą nieobecność ucznia na prowadzonych zajęciach lekcyjnych.
2. Rodzice mają obowiązek usprawiedliwić nieobecności dziecka w terminie ustalonym przez wychowawcę.
3. Jeżeli nieobecności nie zostaną usprawiedliwione w wyznaczonym terminie, wychowawca powiadamia o nieobecnościach rodziców (prawnych opiekunów) ucznia.
4. Informacja może być przekazana telefonicznie, listownie. Rodzice mogą też być poproszeni o zgłoszenie się do szkoły w celu wyjaśnienia nieobecności dziecka.
5. W przypadku braku współpracy rodzica (opiekuna) z wychowawcą – rodzic nie uczestniczy w zebraniach, konsultacjach, nie wyraża chęci na spotkania indywidualne, oraz w przypadku dalszego uchylania się ucznia od obowiązku szkolnego, wychowawca zgłasza fakt pedagogowi szkolnemu.
6. Pedagog sprawdza przyczyny nieobecności ucznia poprzez rozmowę z uczniem lub rodzicami ucznia na terenie szkoły albo wywiad w domu rodzinnym ucznia.
7. Obniżenie oceny z zachowania (1 ocena za każde 30 godz. nieusprawiedliwionych).
8. Wychowawca, pedagog szkolny oraz rodzice ucznia podejmują wspólne działania zaradcze w celu regularnego realizowania obowiązku szkolnego przez danego ucznia.
9. W sytuacji, gdy uczeń w dalszym ciągu nie realizuje obowiązku szkolnego, pedagog szkolny, w porozumieniu z dyrektorem i wychowawcą ucznia, pisemnie informuje organ prowadzący o zaistniałym przypadku, a ten na wniosek dyrekcji sąd rejonowy (wydział rodzinny i nieletnich) o uchylaniu się ucznia od obowiązku szkolnego.

10. Sąd rejonowy stosuje odpowiedni środek wychowawczy zapobiegając w ten sposób demoralizacji ucznia.

4. PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM SPRAWIAJĄCYM TRUDNOŚCI WYCHOWAWCZE

Podstawa prawna:

Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991r. z późniejszymi zmianami, Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie udzielania i organizacji pomocy psychologiczno – pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. 2003 nr poz. 114).

1. Wychowawca ma obowiązek przeprowadzenia diagnozy sytuacji szkolnej i rodzinnej uczniów na początku roku szkolnego.
2. Wychowawca, po rozpoznaniu potrzeb ucznia, informuje rodziców o istniejących trudnościach i zapoznaje ich ze swoim planem działań, jednocześnie zobowiązując do rzetelnej współpracy.
3. Wychowawca podejmuje działania zmierzające do eliminacji trudności i rozwiązania problemów ucznia związanych z funkcjonowaniem ucznia w szkole.
4. W przypadku utrzymujących się trudności wychowawczych z uczniem nauczyciel inicjuje współpracę z pedagogiem, celem uzyskania pomocy i wsparcia w przezwyciężaniu problemów wychowawczych.
5. W razie potrzeby wychowawca (pedagog) występuje do rodziców z propozycją badań w poradni psychologiczno – pedagogicznej, rzetelnie informując ich o znaczeniu opinii psychopedagogicznej w dalszej edukacji dziecka.
6. W przypadku braku zgody rodziców na przeprowadzenie badań w poradni, a dotyczącego ucznia zagrażającego bezpieczeństwu innych, nauczyciel postępuje zgodnie z procedurą dotyczącą postępowania z uczniem agresywnym.
7. Na najbliższym posiedzeniu Rady Pedagogicznej nauczyciel szczegółowo zapoznaje grono nauczycielskie z zaistniałym problemem, przedstawia dotychczasowe oraz planowane działania.

5. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W RAZIE POBICIA (od momentu uzyskania informacji).

Podstawa prawna:

Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach.

1. Osoba interweniująca w trakcie lub po zdarzeniu zawiadamia wychowawcę klasy (jeśli jest nieobecny, pedagoga szkolnego, dyrektora lub wicedyrektora).
2. Wychowawca klasy lub osoba upoważniona przez dyrektora szkoły powiadamia rodzica ucznia poszkodowanego i odpowiedzialnego za pobicie.
3. Przeprowadza się rozmowy z uczniami poszkodowanymi oraz sprawcami w obecności dyrektora (wicedyrektora) lub pedagoga. Spotkania organizuje wychowawca klasy.
4. Wychowawca klasy organizuje rozmowę z rodzicem (opiekunem prawnym) ucznia poszkodowanego i odpowiedzialnego za pobicie. Spotkanie przebiega w obecności dyrektora (wicedyrektora) lub pedagoga.
5. W szczególnych przypadkach, jeśli zdarzenie ma miejsce nie po raz pierwszy, po uprzedzeniu rodziców obu stron konfliktu lub na wyraźne życzenie którejś ze stron, o fakcie pobicia się uczniów powiadomiona zostaje policja, która prowadzi dalsze postępowanie wyjaśniające.
6. Jeśli sprawca zdarzenia objęty jest dozorem kuratorskim pedagog informuje kuratora o zdarzeniu.
7. Jeśli wymaga tego sytuacja osoba poszkodowana, sprawca oraz osoby biernie uczestniczące w zdarzeniu otrzymują opiekę psychologa.
8. Konsekwencje dla sprawcy pobicia: kara zgodnie z zapisami w Statucie Szkoły w dziale kary i nagrody.

6. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIĄ, U KTÓREGO STWIERDZONO, ŻE ZNAJDUJE SIĘ POD WPŁYWEM ALKOHOLU, ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH SUBSTANCJI PSYCHOTROPOWYCH.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2003r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem.

1. Osoba interweniująca zawiadamia wychowawcę klasy (albo pedagoga, dyrektora, wicedyrektora, pielęgniarkę).
2. Wychowawca klasy albo osoba wyznaczona przez dyrektora szkoły powiadamia o fakcie rodzica ucznia i wzywa go do szkoły. Uczeń przebywa w tym czasie pod opieką osoby dorosłej. Dyrektor placówki powiadamia też Powiatową Komendę Policji w Wąbrzeźnie. W obecności rodzica, bądź pedagoga szkolnego, wychowawcy, uczeń może zostać poddany badaniu na zawartość alkoholu.
3. Jeżeli stan ucznia wskazuje na zagrożenie zdrowia lub życia, osoba interweniująca wzywa pogotowie. Jednocześnie informuje o podjętych

działaniach rodziców. Dziecko znajduje się pod opieką osoby wyznaczonej przez dyrektora szkoły do momentu przybycia lekarza pogotowia.

4. Uczeń ukarany jest zgodnie zapisami w Statucie Szkoły.
5. Uczniowi i jego rodzinie udzielona zostaje pomoc psychoedukacyjna.

7. PROCEDURA WOBEC UCZNIÓW, KTÓRZY POSIADAJĄ LUB ROZPROWADZAJĄ ŚRODKI ODURZAJĄCE, SUBSTANCJE PSYCHOTROPOWE, ŚRODKI ZASTĘPCZE.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2003r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem.

1. Osoba interweniująca zatrzymuje ucznia posiadającego środki odurzające.
2. Osoba interweniująca powiadamia dyrektora szkoły lub wicedyrektora lub pedagoga szkolnego.
3. Szkoła powiadamia o tym fakcie Powiatową Komendę Policji oraz rodziców/opiekunów prawnych.
4. Uczeń podlega karom zapisanym w Statucie.
5. Uczniowi zostaje udzielona pomoc psychoedukacyjna.

8. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU UZYSKANIA INFORMACJI O PALENIU PAPIEROSÓW PRZEZ UCZNIĄ SZKOŁY NA TERENIE SZKOŁY LUB W NAJBLIŻSZEJ OKOLICY (od momentu uzyskania informacji).

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2003r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem.

1. Osoba interweniująca informuje wychowawcę klasy lub pedagoga szkolnego.
2. Wychowawca (pedagog szkolny) wzywa do szkoły rodziców (prawnych opiekunów) i przekazuje im informację o fakcie palenia papierosów przez ucznia.
3. Wychowawca (pedagog szkolny) przeprowadza z uczniem i jego rodzicami rozmowę. dotyczącą przyczyn i konsekwencji palenia papierosów.
4. Efektem rozmowy powinno być zawarcie umowy naprawczej, w której uczeń zobowiązuje się do niepalenia papierosów, rodzice zaś do szczególnej kontroli i zainteresowania dzieckiem.
5. Uczeń przygotowuje gazetkę szkolną na temat szkodliwości palenia oraz może być zobowiązany do wykonania innej pracy społecznej na rzecz środowiska.
6. W szczególnych przypadkach uczeń uzależniony od nikotyny kierowany jest za zgodą rodziców do poradni specjalistycznej.

7. W przypadku ponownego palenia papierosów decyzją dyrektora szkoły, uczeń może być zawieszony w prawach ucznia (np. zakaz udziału w wycieczce, dyskotecie), a jeżeli ta metoda nie skutkuje, wówczas szkoła informuje na piśmie Powiatową Policję w Wąbrzeźnie (specjalistę ds. nieletnich o demoralizacji ucznia).

9. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU UZYSKANIA INFORMACJI O WYŁUDZANIU LUB ZASTRASZANIU (od momentu uzyskania informacji).

Podstawa prawna:

Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach.

1. Osoba interweniująca w trakcie lub po zdarzeniu powiadamia wychowawcę klasy (jeśli nie jest obecny – pedagoga lub dyrektora lub wicedyrektorów).
2. Wychowawca klasy lub osoba upoważniona przez dyrektora szkoły powiadamia zarówno rodzica/prawnego opiekuna ucznia poszkodowanego jak i sprawcy.
3. Przeprowadzane są rozmowy ze sprawcą i osobą poszkodowaną w obecności dyrektora szkoły ewentualnie pedagoga, wicedyrektora lub wychowawcy klasy. Spotkania organizuje wychowawca klasy.
4. Odbywają się rozmowy z rodzicem ucznia poszkodowanego i sprawcy wyłudzenia lub zastraszenia. Spotkania organizuje wychowawca klasy. Rozmowy przeprowadzane są w obecności dyrektora lub pedagoga lub wychowawcy klasy lub wicedyrektorów.
5. Decyzją dyrektora szkoły i po konsultacjach z rodzicami o wyłudzeniu lub zastraszeniu pedagog informuje policję, która w dalszej kolejności prowadzi postępowanie wyjaśniające.
6. Jeśli uczeń objęty jest dozorem kuratora sądowego pedagog informuje go o przypadkach zastraszania lub wyłudzenia przez ucznia.
7. Osoba poszkodowana, jeśli jest to konieczne, otrzymuje pomoc pedagoga lub psychologa.
8. Uczeń, który dopuścił się wyżej wymienionych przewinień podlega karom zgodnie z zapisami w Statucie Szkoły.

10. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU GDY UCZEŃ JEST OFIARĄ WYPADKU.

Podstawa prawna:

Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i

placówkach.

1. Każdy pracownik szkoły, który zaobserwował wypadek ucznia lub któremu zgłoszono wypadek, natychmiast powiadamia o zdarzeniu pielęgniarkę szkolną lub osobę przeszkoloną w udzieleniu pierwszej pomocy przedmedycznej, pedagoga i dyrekcję szkoły.
2. Pielęgniarka (lub osoba przeszkolona w udzieleniu pierwszej pomocy przedmedycznej) udziela pierwszej pomocy medycznej. W razie konieczności dyrektor szkoły wzywa lekarza.
3. Pedagog szkolny lub pielęgniarka powiadamiają rodziców ofiary wypadku oraz wychowawcę klasy o zajściu.
4. Rodzice decydują o dalszym leczeniu dziecka.
5. W przypadku zagrożenia życia pielęgniarka, pedagog lub dyrektor szkoły wzywa karetkę pogotowia, nawet bez uzyskania zgody rodziców.
6. Opiekę nad uczniem podczas udzielania pomocy lekarskiej, ale bez możliwości udzielenia zgody na operację, sprawuje osoba wyznaczona przez dyrekcję.
7. Szkolny zespół powypadkowy przeprowadza postępowanie powypadkowe i sporządza dokumentację powypadkową.
8. Dyrektor szkoły prowadzi rejestr wypadków wg wzoru rozporządzenia MENiS z dnia 31 grudnia 2002 r.
9. Dyrektor omawia z pracownikami szkoły okoliczności i przyczyny wypadków oraz ustala środki niezbędne do zapobieżenia im.
10. W szkole prowadzona jest statystyka roczna wypadków.

11. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU KRADZIEŻY NA TERENIE SZKOŁY.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia z dnia 31 grudnia 2002r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich; Zarządzenie numer 590 Komendanta Głównego Policji z dnia 24 października 2003 roku w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich.

1. Uczeń lub pracownik szkoły zgłasza fakt kradzieży wychowawcy, pedagogowi, dyrektorowi szkoły lub wicedyrektorowi szkoły.
2. Ustalenie wartości skradzionej rzeczy.
3. Ustalenie okoliczności zdarzenia.
4. Wezwanie policji, jeżeli wartość skradzionego przedmiotu jest większa niż 100 zł i zabezpieczenie miejsca zdarzenia, dowodów. Pracownik szkoły nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania. Może to zrobić tylko policja.

5. Wysłuchanie świadków, osób pokrzywdzonych i podejrzanych.
6. Ustalenie sprawcy i przeprowadzenie przez wychowawcę rozmowy uświadamiającej negatywne skutki czynu.
7. Ustalenie kary zgodnie z WSO.
8. Powiadomienie rodziców lub opiekunów dziecka.
9. Zwrot skradzionej rzeczy lub ustalenia form rekompensaty.
10. Sporządzenie notatki przez wychowawcę.

12. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA FAŁSZERSTWA POPEŁNIONEGO PRZEZ UCZNIĄ.

Podstawa prawna:

Zarządzenie numer 590 Komendanta Głównego Policji z dnia 24 października 2003 roku w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich.

1. Sytuacje fałszerstwa w szkole:
 - a) dokonywanie wpisów do dzienników lekcyjnych (wpisywanie, poprawianie, usuwanie ocen, usprawiedliwianie nieobecności),
 - b) przedstawianie fałszywych zwolnień i usprawiedliwień od rodziców,
 - c) podrabianie (przerabianie) zaświadczeń lekarskich,
 - d) podkładanie prac innych uczniów jako własnych,
 - e) inne przypadki (podrabianie zgody rodziców na udział w zawodach sportowych, wycieczce itp.).
2. Nauczyciel, który wykrył fałszerstwo, informuje o tym fakcie wychowawcę i pedagoga szkolnego.
3. Pedagog szkolny, wychowawca lub (w przypadku nieobecności wychowawcy/pedagoga) nauczyciel, który stwierdził fałszerstwo, zawiadamia telefonicznie rodziców ucznia o zdarzeniu i prosi o osobisty kontakt na terenie szkoły.
4. Wychowawca klasy i pedagog przeprowadzają rozmowę z rodzicami oraz z uczniem, który popełnił fałszerstwo. Wspólnie podejmują decyzję o dalszym postępowaniu i karze zgodnej z WSO.
5. W przypadku powtórnego fałszerstwa dokonanego przez ucznia, szkoła zgłasza sprawę na policję.

13. PROCEDURA ZWALNIANIA UCZNIĄ ZE SZKOŁY.

Podstawa prawna:

Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i

placówkach.

1. Uczeń, który chce opuścić szkołę wcześniej niż wynika to z jego planu zajęć, musi przedstawić wychowawcy lub pedagogowi (lub dyrekcji w przypadku nieobecności w/w w szkole) pisemną prośbę rodzica.
2. W przypadku złego samopoczucia:
 - a) uczeń zgłasza się do wychowawcy, pedagoga lub pielęgniarki (jeśli pielęgniarka jest w szkole),
 - b) w przypadku ustalenia konieczności kontaktu z rodzicem, wychowawca, pedagog, pielęgniarka, sekretarka szkoły, dyrektor lub wicedyrektor kontaktują się z rodzicem,
 - c) jeśli rodzic dziecka zabiera je z powodu złego samopoczucia ze szkoły, musi to zrobić osobiście, informując o fakcie wychowawcę, pedagoga szkolnego lub dyrekcję i wpisuje informację o zwolnieniu do zeszytu korespondencji z rodzicami.
 - d) jeśli rodzic nie może przybyć do szkoły po dziecko, a zwalnia je do domu udzielając zgody telefonicznie, wychowawca, pedagog lub sekretarka szkoły weryfikują rozmówcę dzwoniąc pod wskazany nr telefonu. Działania te wychowawca odnotowuje w uczniowskim zeszycie korespondencji z rodzicami lub zapisuje w dzienniku.

14. PROCEDURA ORGANIZOWANIA DYSKOTEK SZKOLNYCH.

Podstawa prawna:

Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach.

1. Dyskoteki szkolne organizowane są w dni powszednie.
2. Dyskoteki zaczynają się po zakończeniu zajęć i trwają maksymalnie do 19⁰⁰.
3. Szkoła zapewnia odwozy po dyskotekach.
4. Na tydzień przed planowaną dyskoteką należy uzyskać zgodę wychowawców oraz ustalić osoby odpowiedzialne za sprzęt muzyczny i porządek po dyskotece.
5. Uczniowie, którzy na I lub II okres klasyfikacyjny uzyskali ocenę nieodpowiednią lub naganną nie mogą brać udziału w szkolnych dyskotekach.
6. Uczniowie chcący brać udział w dyskotece przynoszą do opiekuna dyskoteki deklarację uczestnictwa podpisaną przez rodziców (na dwa dni przed planowaną dyskoteką).
7. Na dzień przed planowaną dyskoteką jej organizator powinien przedstawić dyrektorowi szkoły do zatwierdzenia listę uczniów oraz deklaracje przyniesione przez uczniów.

8. W czasie dyskoteki jeden nauczyciel pełni dyżur przy drzwiach wejściowych, a pozostali pełnią dyżur przy sali. Podczas szkolnych dyskotek wszystkie drzwi szkoły są pozamykane.
9. Nauczyciel dyżurujący przy drzwiach wejściowych zapisuje na listę uczniów będących na dyskotece, sprawdza, czy dany uczeń dostarczył deklarację oraz zapisuje czas wyjścia ucznia, który wcześniej wychodzi ze szkolnej dyskoteki.
10. Po zakończeniu dyskoteki uczniowie odpowiedzialni za sprzęt i porządek zabezpieczają sprzęt muzyczny oraz doprowadzają pomieszczenie w którym odbywała się dyskoteka do porządku.
11. Nauczyciele – opiekunowie kończą swój dyżur w momencie opuszczenia budynku szkoły przez ostatniego ucznia.

Załącznik 1. Lista uczestników dyskoteki szkolnej.

Załącznik 2. Zgoda na uczestnictwo w dyskotece szkolnej

Załącznik 1

Lista uczestników dyskoteki szkolnej
w dniu

Opiekunowie:
.....
.....

1.
2.
3.
4.

L.p.	Imię i nazwisko	Klasa	Godz. wejścia	Godz. wyjścia	Uwagi
1.					
2.					
3.					
4.					

Załącznik 2

Zgoda na uczestnictwo w dyskotecie szkolnej

Wyrażam zgodę na uczestnictwo w dyskotecie szkolnej mojej córki/syna z klasy, która odbędzie się w dniu w godzinach od do

Po zakończonej dyskotecie biorę pełną odpowiedzialność za bezpieczeństwo i powrót dziecka do domu.

.....
podpis rodzica lub opiekuna

Metody współpracy szkoły z policją

W ramach Ministerialnego programu „Bezpieczna i przyjazna szkoła”, Zespół Szkół w Zieleniu utrzymuje współpracę z Powiatową Komendą Policji w Wąbrzeźnie w zakresie profilaktyki zagrożeń. Szkolnym koordynatorem programu „Bezpieczna szkoła” jest pedagog szkolny. W ramach współpracy szkoły z policją organizuje się:

1. Spotkania pedagoga szkolnego i dyrektora szkoły ze specjalistami ds. nieletnich i patologii, podejmuje się tematykę zagrożeń przestępczością oraz demoralizacją dzieci i młodzieży w środowisku lokalnym.
2. Spotkania tematyczne młodzieży szkolnej z udziałem policjantów m.in. na temat odpowiedzialności nieletnich za popełniane czyny karalne, prawnych aspektów narkomanii, wychowania w trzeźwości itp. oraz z młodszymi uczniami, na temat zasad bezpieczeństwa, zachowań ryzykownych oraz sposobów unikania zagrożeń.
3. Informowanie policji o zdarzeniach na terenie szkoły wypełniających znamiona przestępstwa, stanowiących zagrożenie dla życia i zdrowia uczniów oraz przejawach demoralizacji dzieci i młodzieży.
4. Udzielanie przez policję pomocy szkole w rozwiązywaniu trudnych, mogących mieć podłoże przestępcze problemów, które zaistniały na terenie szkoły.

Policja wzywana jest do szkoły w sytuacjach, o których mowa w „Procedurach(...)” albo, gdy wyczerpane zostaną środki możliwe do zastosowania przez szkołę w określonej sytuacji, w których obecność policji jest konieczna. Każda, dotycząca uczniów wizyta policjanta w szkole, powinna być wcześniej zasygnalizowana dyrektorowi, lub uzgodniona z innym pracownikiem szkoły.

Podstawy prawne stosowanych procedur

1. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U z 1982 r. Nr 35 poz.228 z p. zm. (tekst jednolity Dz. z 2002 r. Nr 11 poz. 109) oraz przepisy wykonawcze w związku z ustawą.
2. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U Nr 3 poz.230 z p. zm.).
3. Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2003 r. Nr 24 poz. 198).
4. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30 poz. 179 z późn. zm.).
5. Zarządzenie Nr 15/97 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 1997 r. w sprawie form i metod działań policji w zakresie zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości nieletnich.
6. Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.).
7. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem (Dz. U. Nr 26, poz.226).